

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Obdo/14/2015
Identifikačné číslo spisu:	7614210710
Dátum vydania rozhodnutia:	17.12.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Lenka Praženková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:7614210710.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Prvá stavebná sporiteľňa, a. s., so sídlom Bajkalská 30, 829 48 Bratislava, IČO: 31 335 004, proti žalovaným: 1/ W. W., nar. XX. XX. XXXX, bytom I. 2/ Ing. Y. nar. XX. XX. XXXX, bytom I. a 3/ Q., nar. XX. XX. XXXX, bytom I. právne zastúpeným Advokátskou kanceláriou JUDr. Igor Šafranko, advokát, so sídlom Sov. Hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, o zaplatenie 14 308,65 eur, o dovolaní žalovaných v 2./ a 3./ rade proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 11. novembra 2014 č. k. 2Cob/202/2014-51, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Košiciach z 11. novembra 2014 č. k. 2Cob/202/2014-51 z r u š u j e a v e c v r a c i a odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Súd prvého stupňa uznesením uložil žalovaným, aby v lehote 15 dní zaplatili spoločne a nerozdielne súdny poplatok z odporu 858,00 eur (pol. č. I písm. a) sadzobníka súdnych poplatkov zákona č. 71/1992 Zb.).

Proti tomuto uzneseniu podali odvolanie žalovaní. V odvolaní uviedli, že podľa § 4 ods. 2 písm. za) zákona č. 71/1992 Zb. sú oslobodení od platenia súdnych poplatkov.

Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací uznesením z 11. novembra 2014 č. k. 2Cob/202/2014-51 odvolaniu žalovaných nevyhovел a napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil.

V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že podľa § 4 ods. 2 písm. za) zákona č. 71/1992 Zb. v

platnom znení od poplatku je oslobodený spotrebiteľ domáhajúci sa ochrany svojho práva podľa osobitného predpisu. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že návrhom na začatie konania sa žalobca domáha nárokov z úverovej zmluvy, ktorá je upravená v Obchodnom zákonníku ako tzv. absolútny obchod, a teda sa jedná o obchodnoprávny vzťah, nie spotrebiteľský úver podľa § 1 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z. z.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podali žalovaní v 2./ a 3./ rade dovolanie, nakoľko im postupom odvolacieho súdu bola odňatá možnosť konať pred súdom. V dovolaní namietli, že Zákon o súdnych poplatkoch predpokladá osobné oslobodenie spotrebiteľov od súdnych poplatkov v sporoch zo spotrebiteľskej zmluvy. Spotrebiteľskou zmluvou je aj zmluva o spotrebiteľskom úvere, za ktorý treba považovať akúkoľvek odloženú platbu. Poukázali na § 23a zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa. Jediným argumentom odvolacieho súdu je argument, že žalobca sa domáha nárokov z úverovej zmluvy, ktorá je upravená v Obchodnom zákonníku ako tzv. absolútny obchod, a teda sa jedná o obchodnoprávny vzťah, nie spotrebiteľský úver podľa zákona č. 129/2010 Z. z. Ak by sa aj odhliadlo od toho, že ak by sa na vec vzťahoval zákon o spotrebiteľských úveroch, tak bol by to zákon č. 258/2001 Z. z. a nie zákon č. 129/2010 Z. z., tak v skutočnosti sa na vec vzťahuje zákon o stavebnom sporení č. 310/1992 Zb., zákon o ochrane spotrebiteľa č. 634/1992 Zb. Ak by sa aj vychádzalo z názoru, že na vec treba aplikovať Obchodný zákonník podľa dovolateľov to nič nemení na tom, že ide o zmluvu spotrebiteľskú práve s poukazom na zákon č. 634/1992 Zb.

Poukázali na viaceré rozhodnutia krajských súdov a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktoré sa zaoberali otázkou ochrany spotrebiteľa. Uviedli, že zákonodarcu viedla k oslobodeniu spotrebiteľov od súdnych poplatkov skutočnosť, že len ťažko dokážu zvládnuť obranu proti sofistikovaným žalobám právnických kancelárií a že často krát sú to práve náklady na vedenie súdneho sporu, ktoré odrádzajú spotrebiteľa uplatňovať svoje práva ako aj to, že vedenie sporu má negatívne následky na kvalitu života v spoločnosti.

Navrhli napadnuté uznesenie odvolacieho súdu ako aj súdu prvého stupňa zrušiť.

Žalobca sa k podanému dovolaniu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) preskúmal napadnuté uznesenie odvolacieho súdu ako aj konanie a rozhodnutie súdu prvého stupňa, ktoré mu predchádzalo (§ 242 ods. 1 O. s. p.) a dospel k záveru, že dovolanie je dôvodné.

Dovolací súd v prvom rade bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 2 O. s. p.) skúmal, či podané dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

Dovolanie možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.). V prejednávanej veci smeruje dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa o uložení poplatkovej povinnosti.

Uznesenia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné sú uvedené v § 239 ods. 1 a 2 O. s. p., pričom pre uznesenia vo veciach uvedených v § 239 ods. 3 O. s. p. ani § 239 ods. 1 a 2 O. s. p. neplatí. Dovolateľom napadnuté uznesenie nevykazuje znaky žiadneho z uznesení uvedených v § 239 ods. 1 a 2 O. s. p. Dovolanie žalovaného preto podľa § 239 O. s. p. prípustné nie je.

Ak je súdne konanie postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 O. s. p., možno napadnúť dovolaním aj rozhodnutia vo veciach, v ktorých je inak dovolanie podľa § 239 ods. 3 O. s. p. vylúčené.

Prípustnosť podaného dovolania by teda v preskúmvanej veci prichádzala do úvahy len, ak v konaní došlo k niektorej z procesných väd taxatívne vymenovaných v § 237 O. s. p. Žalovaní namietli existenciu procesnej vady uvedenej v § 237 písm. f) O. s. p., pretože tvrdia, že v konaní im bola postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom. Ak by k takémuto nesprávnemu postupu súdu

došlo, zakladalo by to prípustnosť dovolania podľa § 237 písm. f) O. s. p. Existenciu iných väd konania v zmysle § 237 O. s. p. dovolatelia netvrdili.

Dovolací súd dospel k záveru, že namietaná vada konania uvedená v § 237 ods. 1 písm. f) O. s. p. (v znení účinnom v čase podania dovolania), teda, že postupom súdu bola účastníkovi odňatá možnosť konať pred súdom sa v odvolacom konaní vyskytla.

Pod odňatím možnosti konať pred súdom treba rozumieť taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožnilo realizovať jeho procesné práva, ktoré sú mu priznané v občianskom súdnom konaní za účelom obhajenia a ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

Dovolací súd zistil, že napadnuté uznesenie odvolacieho súdu nespĺňa náležitosti riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia podľa § 211 ods. 2 O. s. p. v spojení s § 167 ods. 2 O. s. p. a § 157 ods. 2 O. s. p.

Ako vyplýva z judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia ako súčasť základného práva na súdnu a inú právnu ochranu vyžaduje, aby sa súd jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom vyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré sú pre jeho rozhodnutie vo veci podstatné a právne významné. Ústavný súd Slovenskej republiky judikoval, že ak dôvody, na ktorých je založené súdne rozhodnutie absentujú alebo sú zjavne protirečivé alebo popierajú pravidlá formálnej a právnej logiky, prípadne, ak sú tieto dôvody zjavne jednostranné a v extrémnom rozpore s princípmi spravodlivosti treba považovať rozhodnutie súdu za riadne neodôvodnené a arbitrárne. V prípade, že súdne rozhodnutie nie je riadne odôvodnené dochádza k odňatiu možnosti účastníka konať pred súdom a zakladá tak prípustnosť dovolania účastníka konania podľa § 237 ods. 1 písm. f) O. s. p. (v znení účinnom v čase podania dovolania).

Dovolací súd zistil, že tak odvolací súd ako aj súd prvého stupňa sa v napadnutých uzneseniach riadne nevysporiadal s námietkou žalovaných o tom, že nárok, ktorého sa žalobca v konaní domáha a voči ktorému sa žalovaní v konaní bránia, vychádza zo spotrebiteľskej zmluvy. Len strohá konštatácia, že návrhom na začatie konania sa žalobca domáha nárokov z úverovej zmluvy, ktorá je upravená v Obchodnom zákonníku ako tzv. absolútny obchod, a teda sa jedná o obchodnoprávny vzťah, nie spotrebiteľský úver podľa § 1 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z. z. je nepostačujúca. Z odvolacieho rozhodnutia vôbec nevyplyva, či sa odvolací súd zaoberal vyhodnotením všetkých zákonných kritérií posudzovania vzťahu ako spotrebiteľského, bez ohľadu na to podľa akého právneho predpisu bola zmluva uzavretá. Pokiaľ predmetná zmluva vykazuje znaky spotrebiteľskej zmluvy, je potrebné žalovaným priznať všetky práva vyplývajúce z ich postavenia spotrebiteľa.

So zreteľom na uvedené pochybenie odvolacieho súdu možno konštatovať, že postupom odvolacieho súdu došlo k odňatiu možnosti účastníka konať pred súdom (§ 237 ods. 1 písm. f) O. s. p. v znení účinnom v čase podania dovolania), a preto dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušil.

V ďalšom konaní bude povinnosťou súdu prvého stupňa riadne vysporiadať sa s argumentáciou žalovaných týkajúcou sa charakteru zmluvy o stavebnom úvere uzavretej so žalobcom.

S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd svoje nové rozhodnutie vo veci riadne, zrozumiteľne a presvedčivo odôvodní, pričom bude v ňom reagovať na všetky pre rozhodnutie relevantné námietky. V novom rozhodnutí rozhodne súd aj o trovách dovolacieho konania.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.